

dig at kunne deltage fuldt ud i samarbejdet om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet, terror og menneskesmugling.

Den nuværende udformning af forbeholdet giver ikke mulighed for, at disse to hensyn kan mødes. Det gør regeringens forslag, det giver befolkningen mulighed for et ærligt og et reelt valg.

Regeringen går ind i regeringskonferencen med klare mål og efter grundige forberedelser. Vi vil deltage konstruktivt og engageret i forhandlingerne med et ønske om at skabe en ny traktat, der kan danne grundlaget for et effektivt, åbent og demokratisk samarbejde i fremtidens EU til gavn for Europa og til gavn for Danmark.

Debatten her i dag markerer starten på en vigtig proces. Regeringen lægger op til et bredt samarbejde i Folketinget, og fra regeringens side vil vi tilstræbe en løbende orientering af Folketinget om udviklingen i forhandlingerne, og vi ser frem til en fri og åben debat om regeringskonferencen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Udgangspunktet for regeringskonferencen er jo som bekendt konventets udkast, som vi finder er et ganske godt kompromis, og som vi danske er har haft vores indflydelse på. Herefter har så formandskabet leveret et fornuftigt oplæg til dagsordenen omfattende i alt cirka ti emner. Heri indgår både de spørgsmål, som konventet lod stå åbne og de spørgsmål, der kræver yderligere forhandling eller blot afklaring.

Kl. 9.15

Emnerne er Lovgivningsrådet, formandskabsfunktionen, EU-udenrigsministeren, eller som vi foretrækker at kalde ham: EU-udenrigsrepræsentanten, ESDP'en, altså forsvarssamarbejdet, Kommissionens sammensætning, udstrækning og omfanget af kvalificeret flertal samt forfatningstraktatens del 4, der drejer sig om ratifikationsprocedure.

Hertil kommer et par andre emner, som bl.a. omfatter spørgsmålet om, hvorvidt der skal indsættes en reference til Europas kristne værdier i præambelen, og om minimumstærsklen for antallet af pladser i Europa-Parlamentet, altså hvad det mindste tal er, man kan sidde med, samt den valgte formand for Det Europæiske Råd og til sidst blandt hovedemnerne: Det Europæiske Råd som institution.

Alt dette skal jo afklares, og det skal på plads. Men når vi nu går ind i disse svære forhandlin-

ger, som kommer til at tage hele efteråret, så skal alle lande altså huske, at vi alle har et ansvar for, at vi ikke med hver vores mærkesager åbner for Pandoras æske og dermed gør en nødvendig fornyelse af samarbejdet umulig. Beslutningslammes EU, beslutningslammes vi alle til skade for os alle.

I lørdags tog vi udenrigsministre, kan jeg oplyse, så hul på to af dagsordenens emner, rådsformationer, altså hvor mange råd der skal være, herunder om der skal være et lovgivningsråd, og så drøftede man formandskabsfunktionen for disse råd. Forhandlingerne tager udgangspunkt i oplæg fra formandskabet baseret på medlemslandenes besvarelser af formandskabets spørgeskemaer om rådet.

Forhandlingerne om rådsformationer, altså hvor mange der skal være, koncentrede sig om antallet af dem, og hvorvidt beslutningerne i Det Europæiske Råd og det generelle råd skal træffes med enstemmighed, kvalificeret flertal eller simpelt flertal. Der var bred støtte til, at Det Europæiske Råd træffer beslutningen om, hvor mange råd der skal være, og at der bliver tale om et begrænset antal i overensstemmelse med de beslutninger, man forrige år traf i Sevilla.

Forhandlingerne om Lovgivningsrådet, altså det at man skal have et særligt råd, hvor lovgivningen så kommer på plads, gik relativt nemt. Her var vi faktisk alle enige om, at en sådan nyskabelse, som konventet har foreslået, ikke vil være hensigtsmæssig. Det skal også i fremtiden være de enkelte råd, der lovgiver hver på deres område. De skal ikke sende slutresultatet videre til et nyt råd, som så skal træffe beslutningen. Men når rådene så lovgiver, så skal det ske i fuld åbenhed, som det fremgår af traktaten, og det lægger vi meget vægt på.

Forhandlingerne om formandskabsfunktionen for sektorrådene viste som ventet, at det ikke umiddelbart bliver nemt at opnå enighed om en formandskabsmodel. Men vi skal finde en model, der forener ønsket om effektivitet med kravet om fuld og lige rotation i formandskabsfunktionen, så formandskaberne roterer mellem landene. Dermed bliver alle lande jo på skift EU's centrum. Alle får ejerskab til EU's politiske proces. EU er ikke et fjernt sted; det er noget, man er centrum for og en del af.

I forbindelse med forslaget om gruppeformandskaber skal spørgsmålene om tidsperiode for et formandskab, antallet af medlemsstater med i formandskabet, hvis man laver gruppeformandskaber, kriterier for sammensætning af